

[Finansministeren.]

lønmottagerne straks fra begyndelsen af året 1969, og den 1. rate af B-skat forfalder til betaling den 1. februar 1969. Når det skal undgås, at skatteyderne i den første del af året 1969 kommer til at betale skat både efter den gamle og den nye ordning, må man undlade at opkræve de skatter for 1968-69, der forfalder i 1969. For stats-skattens vedkommende vil det i de normale tilfælde dreje sig om skatten for 2. halvår, altså halvdel. I nogle kommuner vil der som nævnt være betalt mere end halvdel af statsskatten for 1968-69 inden 1. januar 1969. Skatteyderne i disse kommuner bør imidlertid med hensyn til skatten til staten have samme stilling som skatteyderne i de øvrige kommuner. Derfor foreslås det, at man i alle tilfælde kun opkræver den første halvdel af statsskatten for 1968-69.

Et andet spørgsmål i forbindelse med overgangen til kildeskat drejer sig om det såkaldte skattefrie år, der opstår, fordi man går over til at beskatte på grundlag af den løbende indkomst i stedet for indkomsten i det foregående år. De sidste skatter efter den hidtidige ordning er dem, der er pålignet for skatteåret 1968-69. De er beregnet på grundlag af indkomsten i indkomståret 1967, normalt kalenderåret 1967, og af formuen ved udgangen af året 1967. Den første skat under kildeskatteordningen beregnes af indkomster i 1969 og af formuen ved dette års udgang. Indkomståret 1968 vil således ikke komme til at danne grundlag for påligning af indkomstskat, og der vil ikke blive beregnet formueskat af formuen ved udløbet af dette indkomstår.

Efter forslaget skal der indgives sædvanlig selvangivelse for indkomståret 1968, og der skal foretages ansættelse af indkomst og formue. Dette er nødvendigt af kontrolmæssige grunde og for at skabe grundlaget for de overgangsregler, jeg nu skal omtale. Det kan naturligvis ikke overlades til den enkeltes forgodtbefindende at placere så store indkomster som muligt i det skattefrie år eller at udskyde fradrag, der hører hjemme dér, til senere år. For at modvirke sådanne dispositioner stilles der forslag om en vis indkomstbeskatning for 1968, men dog kun for de tilfælde, hvor indkomsten i dette år væsentligt overstiger indkomsten i det første år under kildeskatten. Der kan

foreligge en naturlig indtægtsnedgang i 1969, f. eks. på grund af pensionering, og det tages der hensyn til ved en regel om, at indkomsten for 1969 inden sammenligningen forhøjes med 20 pct., dog mindst 15.000 kr. Derved undgås også, at mere tilfældige udsving i indkomstforløbet medfører beskatning. Kun hvor der er en væsentlig højere indkomst i 1968, d. v. s. kun hvis indkomsten i 1968 overstiger indkomsten i 1969 med den nævnte forhøjelse, foretages en ansættelse af denne såkaldte overskydende indkomst.

Skatten af den overskydende indkomst skal efter forslaget udgøre 30 pct. og betales i 4 rater i efteråret 1970. Ligesom for den særlige indkomstskat fastsættes kommunens andel af skatten til en tredjedel.

De foreslåede regler om beskatning af overskydende indkomst ville kunne omgås ved vilkårlige regnskabsmæssige eller faktiske dispositioner. Det kunne f. eks. ske ved at tilpasse varelageredskrivninger på en sådan måde, at varelageret opskrives til fuld værdi over årene 1968 og 1969, uden at der opstår nogen overskydende indkomst. Sådanne dispositioner søges modvirket ved en særlig regel om beskatning af overført indkomst, d. v. s. indkomst, der overføres til året 1968 ved regnskabsmæssige foranstaltninger eller ved unormalt store udbetalinger af udbytte eller lønninger fra selskaber og foreninger m. v. For at denne regel kan få tilstrækkelig virkning, foreslås skatten af overført indkomst beregnet som en forholdsmæssig andel af den indkomstskat, der skulle være beregnet af den samlede indkomst for 1968, hvis den ikke var undtaget fra beskatning. Ved skatteberegningen anvendes reglerne for skatteåret 1968-69.

Et særligt problem frembyder indskud på kapitalbindingskonti. Hvis sådanne indskud hæves inden udløbet af den femårige bindingsperiode, skal det hævdede beløb medregnes til indkomsten i det år, hvor beløbet hæves. Forslagets regler om beskatning af overskydende indkomst vil ikke danne noget værn mod, at kontohaverne benytter sig af skattefriheden for året 1968 til at hæve deres indskud skattefrit. Det drejer sig om et meget stort samlet beløb. Man har derfor optaget en regel om, at beskatningen af beløb, der hæves i utide i